

Research Articles

Received : 02 April 2023

Revised : 24 November 2023

Accepted : 16 December 2023

เดอะ รั๊ดแกรนด์ คาบาเร่ต์ : การสร้างสรรค์ละครเวทีเพื่อสะท้อน
การลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ¹
The Radgrand Cabaret : Creating A Stage Play to Reflect
The Devaluation of The LGBTQ+ Community

พงศธร ยอดดำเนิน²

Pongsatorn Yoddumnean

ชยุตพงศ์ ทัพศิลา³

Chayuttapong Tupsila

สหัสวัต เนื้อทอง³

Sahasawat Niathong

อรอุรชา เชาวนาศิริ³

Onurcha Chaowanasiri

ชนิสรา ชาญโพธิ์³

Chanisara Chanpho

ณภษร ปั้นพานิช³

Napasorn Panpanich

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University

Corresponding author e-mail : Pongyod@kku.ac.th

¹ ผลงานสร้างสรรค์ได้รับการสนับสนุนทุนจากโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำเด็กและเยาวชนอีสานเพื่อประชาธิปไตย

และความเป็นธรรมทางเพศ Capacity development for Isaan Children & Youth Leader (ICYL) 2022

โดยเครือข่ายความแตกต่างทางเพศอีสาน

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

³ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, รายชื่อลำดับที่ 2-5

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวกับคุณค่าและสิทธิของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ และเพื่อสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ สะท้อนประเด็นการลดทอนคุณค่าภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ การสร้างละครเวทีที่ใช้กระบวนการทำงานร่วมกันของกลุ่มผู้สร้างงาน (Devised) โดยที่กลุ่มผู้สร้างสรรค์และผู้ร่วมกระบวนการได้แบ่งปันประสบการณ์ของตนเองโดยตรงและที่เกิดขึ้นกับบุคคลรอบข้าง การรวบรวมข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องและการปฏิบัติการเชิงลึกร่วมกับองค์กรเครือข่ายความแตกต่างทางเพศอีสาน ด้วยกิจกรรมศึกษาและสร้างความตระหนักรู้ในคุณค่าของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ นำเสนอประเด็นการลดทอนคุณค่า รสนิยมทางเพศ ศักยภาพ และแนวทางการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความแตกต่างทางเพศด้วยกระบวนการสร้างสรรค์การแสดงละครเวที

ผลการศึกษาพบว่า การลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ยังเป็นปัญหาที่ถูกมองข้ามและเกิดขึ้นในสังคมไทย ส่งผลให้ปัจจุบันบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศบางคนมีสภาพจิตใจไม่พร้อมที่จะรับมือ ต้องปิดบังตัวตนไม่กล้าที่จะแสดงออกในเรื่องของอัตลักษณ์และรสนิยมทางเพศ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่กลุ่มความแตกต่างทางเพศควรที่จะตระหนักและเคารพสิทธิในการแสดงออกทางเพศของแต่ละบุคคล การสร้างสรรค์ละครในรูปแบบละครเวที นำเสนอประเด็นหลักของเรื่องเพื่อสะท้อนประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ มาตรฐานความงามรูปลักษณ์ภายนอกและการแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือรสนิยมทางเพศ ซึ่งเป็นปัญหาที่ปัจจุบันกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ยังมีการลดทอนคุณค่าและไม่เข้าใจซึ่งกันและกันภายในสังคม การสะท้อนประเด็นผ่านละครเวทีหวังเป็นอีกพลังกระบอกเสียงในการขับเคลื่อนสังคมไทยในยุคปัจจุบันได้ตระหนักและเข้าใจถึงสิทธิอันพึงได้รับของกลุ่มความแตกต่างทางเพศมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ละครเวที, คาบาเรต์, กลุ่มความแตกต่างทางเพศ, การลดทอนคุณค่า, การตัดสินใจ

Abstract

Articles from creative work was aimed to investigate social matters of LGBTQ+ community in order to create a stage play called 'The Radgrand Cabaret', which reflected on social devaluation to the LGBTQ+. Creating a stage play using the collaborative process of a group of creators (Devised), where the creative group and the process participants share their own direct experiences and those of those around them. Collection of information on related issues and operational insights In collaboration with

Isan LGBTQ+ Association, social devaluation, sexual preferences, abilities and the way to live together among diversity were presented through The Radgrand Cabaret.

The findings showed that social devaluation to LGBTQ+ community occurred in the society yet was overlooked, leading to certain LGBTQ+ people being mentally unprepared and having to suppress the expression of their sexual preferences. It was suggested that the society and the LGBTQ+ community itself should be aware of and respect basic human right of expressing their desire including sexual preferences. The stage play echoed the matters of social devaluation to LGBTQ+ community through two perspectives: beauty standard and appearance and the expression of sexual preferences. Reflecting on these social matters through a stage play was hoped to be another force in driving Thai society to be more accepting and aware of the deserved human rights of the LGBTQ+ community.

Keyword : Theatre & Performance, Cabaret, LGBTQ Community, Devaluation, Improvisation

1. บทนำ

กลุ่มความแตกต่างทางเพศ กลุ่มคนเหล่านี้มีทั้งบุคคลที่เป็นที่ยอมรับในสังคม และยังไม่ได้เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมไปถึงภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศด้วยเช่นกัน การลดทอนคุณค่าภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ยังเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ณ ปัจจุบันส่งผลให้ บุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศบางคนที่มีสภาพจิตใจไม่เข้มแข็งพอที่จะรับมือได้ ต้องปิดบังตัวตนไม่กล้าที่จะแสดงออกในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ และรสนิยมทางเพศ หรือจะแสดงตัวตนออกมาได้แค่ในพื้นที่ปลอดภัย ซึ่งกลุ่มความแตกต่างทางเพศควรที่จะตระหนัก และเคารพในการแสดงออกทางเพศของแต่ละบุคคล โดยเริ่มต้นจากภายในกลุ่มของตนเองก่อน จากการศึกษาของกิริติวรรณ กัลยาณมิตร และคณะ (2565) และ ปรียศ กิตติธรรค์ศักดิ์ (2560) ได้กล่าวถึงกลุ่มความแตกต่างทางเพศเป็นอัตลักษณ์อย่างหนึ่งที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่สามารถแปลเปลี่ยนได้เสมอในสังคมไทยมีทั้งยอมรับและไม่ยอมรับในศักยภาพและการใช้ชีวิตของกลุ่มคนเหล่านี้ โดยเฉพาะการตระหนักถึงเรื่องความเสมอภาค สิทธิที่เท่าเทียมกันในการดำรงชีวิตอย่างสงบสุข โดยไม่มีการเบียดเบียนกันและเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ทุกคนได้รับโดยไม่มีใครมากำหนดสิทธินั้นให้เรา ซึ่งเป็นเรื่องของกลุ่มความแตกต่างทางเพศได้เรียกร้องสิทธิเกี่ยวกับความเสมอภาคและสิทธิมนุษยชนให้มีความเท่าเทียมกับเพศวิถี (สรณ บุญใบชัยพฤกษ์, ม.ป.ป)

ถึงแม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยจะเปิดกว้างเรื่องความแตกต่างทางเพศมากขึ้น แต่ก็ยังคงมีกลุ่มคนที่ยังไม่ได้เข้าใจถึงความแตกต่างทางเพศอย่างแท้จริง เพราะกลุ่มคนเหล่านี้ ตัดสินจากการปฏิบัติตัวที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มความแตกต่างทางเพศในพื้นที่สาธารณะบางกลุ่ม เช่น พฤติกรรมที่แสดงออกมากกว่าหญิง และ ชาย การมีวามสุขของกลุ่มชายรักชาย ในสถานที่ที่อโคจร เป็นต้น นอกจากนี้ การนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มความแตกต่างทางเพศในสื่อ ต่าง ๆ เช่น ละคร ภาพยนตร์ ซีรีส์ โดยส่วนมากต้องให้คนที่มีความแตกต่างทางเพศมารับบทเป็นคนสร้างความตลกให้กับเรื่องราว ผ่านจริตที่มากเกินไป ซึ่งสิ่งนี้กลับเสริมสร้างภาพลักษณ์แก่กลุ่มความแตกต่างทางเพศว่าต้องสร้างความตลกตลอดเวลา ซึ่งนำไปสู่การไม่ให้เกิดการยอมรับของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ (เสกสรร สายสีเส็ด และคณะ, 2564) และจากการศึกษาเรื่อง การเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข: ภาพสะท้อนและความเหลื่อมล้ำของกลุ่มเปราะบางทางสังคมของ วรธา มงคลสืบสกุล (2565) กล่าวว่า การสะท้อนถึงบุคลิกและอัตลักษณ์ทางเพศ ความรู้สึกส่วนตัวด้านเพศหรือจิตสำนึกเกี่ยวกับเพศตัวเอง อาจเรียกได้ว่า เป็นมุมมองที่บุคคลมองว่าตัวเองเป็นเพศอะไร ชาย หญิง หรือคนหลากหลายทางเพศ และอัตลักษณ์ทางเพศไม่จำเป็นต้องตรงกับเพศกำเนิดเสมอไป แต่จะแสดงออกผ่านพฤติกรรม ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ หรือรูปลักษณ์

จากประเด็นการลดทอนคุณค่ากันเองภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ผู้สร้างสรรค์ตระหนักถึงความสำคัญข้างต้นที่เป็นประเด็นใกล้ตัวในการขับเคลื่อนเพื่อสร้างความเข้าใจและจิตสำนึกในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่มีความแตกต่างทางเพศ ซึ่งเป็นจุดตั้งต้นที่ทำให้เกิดความเข้าใจ และตระหนักรู้ภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ศาสตร์ศิลปะการละครที่จะช่วยให้เกิดภาพและความคิดซึ้งงู้งในการเปลี่ยนแปลงความคิด โดยดำเนินการศึกษา จัดกิจกรรมภาคสนาม รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และการเข้าร่วมปฏิบัติการเชิงลึกร่วมกับองค์กรเครือข่ายความแตกต่างทางเพศอีสาน เพื่อศึกษาและสร้างความเข้าใจ ความตระหนักรู้ในคุณค่าของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ และประมวลความรู้นำมาวิเคราะห์และหาประเด็นเพื่อสร้างละครเวทีที่ใช้กระบวนการทำงานร่วมกันของกลุ่มผู้สร้างงาน (Devised) โดยที่กลุ่มผู้สร้างสรรค์และผู้ร่วมกระบวนการได้แบ่งปันประสบการณ์ของตนเองโดยตรง และที่เกิดขึ้นกับบุคคลรอบข้างและดำเนินการสร้างสรรค์ละครเวทีด้วยการนำเสนอข้อมูล ประเด็นหลัก โครงร่างการแสดง การคัดเลือกนักแสดง การฝึกซ้อม แก้ไขปรับปรุง และการนำเสนอผลงานสู่สาธารณชนในเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์คาบาเรต์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าและสิทธิของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

2.2 เพื่อสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ สะท้อนประเด็นการลดทอนคุณค่าภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ด้านเวลา คือ ดำเนินงานระหว่างเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 รวมระยะเวลาในการดำเนินงานสร้างสรรค์ 1 ปี

3.2 ด้านสถานที่ คือ ห้องปฏิบัติการการแสดง (Performing Arts Studio) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการฝึกซ้อมการแสดง และโรงละครคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ ระหว่างวันที่ 10-12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

3.3 ด้านกลุ่มเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

3.3.1 กลุ่มผู้ชม คือ บุคคลในช่วงอายุ 15-25 ปี และบุคคลผู้สนใจในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จำนวนไม่น้อยกว่า 500 คน

3.3.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติการแสดงและทีมงานผู้สร้างสรรค์ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการแสดงและสาขาวิชาดนตรีตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 50 คน

3.3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการแสดงคาบาเรต์ ผู้แสดงคาบาเรต์ ผู้ที่ได้รับความชื่นชมและมีอิทธิพลทางสังคมออนไลน์ (Net Idol) ที่อยู่ในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ และองค์กรเครือข่ายความแตกต่างทางเพศอีสาน (Isaan Gender Diversity Network) จำนวน 20 คน

3.4 ด้านเนื้อหา คือ มุ่งนำเสนอสาระที่เกี่ยวกับกลุ่มความแตกต่างทางเพศในประเด็น การลดทอนคุณค่า การแสดงออก รสนิยมทางเพศ ศักยภาพ และแนวทางการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความแตกต่างทางเพศ โดยประมวลข้อมูลและนำเสนอผ่านการแสดงละครเวทีในระยะเวลา 2 ชั่วโมง

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้สร้างสรรค์ดำเนินการด้วยรูปแบบวิจัยเชิงสร้างสรรค์ มีการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการแสดงคาบาเรต์ ผู้แสดงคาบาเรต์ ผู้ที่ได้รับความชื่นชมและมีอิทธิพลทางสังคมออนไลน์ (Net Idol) ที่อยู่ในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ และองค์กรเครือข่ายความแตกต่างทางเพศอีสาน (Isaan Gender Diversity Network) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคม เช่น การลดทอนคุณค่า ความเท่าเทียมทางสังคม การแสดงออกทางเพศและศักยภาพที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

4.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่อง วิถีชีวิตในสังคมของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ประสบการณ์การทำงานของอาชีพคาบาเรต์ การลดทอนคุณค่า เพศสภาวะ แนวทางในการส่งเสริมและสะท้อนคุณค่าศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

4.3 การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาทักษะการออกแบบและพัฒนาโครงการสำหรับผู้นำเด็กและเยาวชนอีสาน (IGDN) เพื่อการขับเคลื่อนสิทธิทางเพศและความเป็นธรรมทางเพศในวันที่ 14 - 15 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ณ โรงแรม ไอ โฮเทล จังหวัดขอนแก่น

4.4 การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อสัมภาษณ์และสังเกตการณ์การแสดงคาบาเรต์ ณ บริษัททิฟฟานีโชว์ พัทยา จำกัด อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในวันที่ 11 - 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565

4.5 วิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึก และข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนาม นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการลดทอนคุณค่าและการส่งเสริมคุณค่า ศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ และประมวลข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์การแสดง โดยกำหนดแนวคิด รูปแบบการแสดง บทละคร และองค์ประกอบในการแสดงละครเวที

4.6 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ มุ่งสะท้อนประเด็นการลดทอนคุณค่าในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ซึ่งมีแผนการดำเนินงาน ดังนี้

4.6.1 ประชุมวางแผนการดำเนินงาน โดยกำหนดแผนงานในระยะเวลา 1 ปี และเปิดรับผู้ร่วมกระบวนการในหน้าที่ต่างๆ ด้วยวิธีการสมัครเข้ารับคัดเลือก และสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการดีไวซ์ ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565)

4.6.2 การดำเนินกระบวนการสร้างสรรค์ละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ โดยการนำข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า มาทำกระบวนการดีไวซ์เพื่อสร้างบทละคร และตัวละครร่วมกับผู้ร่วมกระบวนการ ณ ห้องปฏิบัติการการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 - เดือนมกราคม พ.ศ. 2566)

4.6.3 การนำศาสตร์การแสดงคาบาเรต์โชว์มาเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอผลงานผ่านการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงทำนองเพลงขึ้นใหม่เพื่อนำมาเป็นเพลงหลักในการดำเนินเรื่อง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเชิญชวนผู้คนเข้ามาร่วมเปิดประสบการณ์และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างที่เกิดขึ้น และใช้บทเพลงนี้เป็นเพลงฝึกในการลิปซิงค์ของนักแสดงทุกคน

4.6.4 การพัฒนาการแสดงจากข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณาจารย์ในรอบการนำเสนอผลงาน 50 % และการฝึกซ้อมการแสดงและเต้นประกอบเพลงในรูปแบบคาบาเรต์จากผู้เชี่ยวชาญการแสดงคาบาเรต์ และการพัฒนาบทละครและการแสดงให้สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ อีกทั้งการสร้างองค์ประกอบการแสดง เช่น ฉาก และเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

4.6.5 นำเสนอผลงานละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ โดยจัดแสดง ณ โรงละครคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในวันที่ 10 - 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 และนำเสนอผลการดำเนินงานการสร้างสรรค์ละครเวทีต่อคณาจารย์ในสาขาวิชาการแสดง ณ ห้องปฏิบัติการการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2566 และสะท้อนผลการดำเนินงานสร้างสรรค์ด้วยการจัดประชุมผู้สร้างสรรค์และผู้แสดง ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่

ได้รับ ข้อเสนอแนะในการจัดการแสดงในครั้งต่อไปและเพื่อประโยชน์ของผู้แสดงที่สนใจในการแสดงรูปแบบละครเวทีในการพัฒนางานของตนเองในอนาคต

5. ประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ผู้สร้างสรรค์และผู้ร่วมกระบวนการ เข้าใจ ตระหนักรู้ มีทัศนคติที่ดี และสามารถถ่ายทอดประเด็นเพศวิถี และสิทธิความเท่าเทียมของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ผ่านการแสดงละครเวทีอย่างสร้างสรรค์

5.2 ผู้สร้างสรรค์ ผู้ร่วมกระบวนการ และผู้เข้าชมได้บูรณาการความรู้ในประเด็นต่างๆ เกิดเป็นเครือข่ายของผู้ที่สนใจการขับเคลื่อนเรื่องสิทธิ ความแตกต่างและความเท่าเทียมทางเพศ

5.3 ผู้เข้าชมได้รับรู้ถึงความแตกต่างทางเพศ เพศสภาวะ และศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ตระหนักรู้และเกิดแรงบันดาลใจในการช่วยเหลือและผลักดันการขับเคลื่อนเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับสังคมในด้านเพศภาวะและเพศวิถีของกลุ่มความแตกต่างทางเพศในสังคมไทย

6. การวิเคราะห์และผลการวิจัย

ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มความแตกต่างทางเพศ เพื่อเป็นการสะท้อนในประเด็นการลดทอนคุณค่า และศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ เพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ในการยอมรับและส่งเสริมความเท่าเทียมในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ การลงพื้นที่ภาคสนาม และวิธีการสร้างสรรค์ละครเวทีด้วยกระบวนการดีไวซ์ ซึ่งผู้สร้างสรรค์นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้ 6.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานและการสร้างบทละครเพื่อนำเสนอประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ 6.2 การสร้างสรรค์การแสดงรูปแบบคาบาเรต์ 6.3 วิธีการบริหารและการจัดการละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ และ 6.4 การนำเสนอผลงานการแสดงละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์

6.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานและการสร้างบทละครเพื่อนำเสนอประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

6.1.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

6.1.1.1 การประมวลข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สร้างสรรค์สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มความแตกต่างทางเพศ สิทธิความเท่าเทียม การลดทอนคุณค่า จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีประสบการณ์หรือความรู้เฉพาะทาง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับประเด็นที่สนใจ และผู้ทรงคุณวุฒิอนุญาตให้ผู้สร้างสรรค์นำเรื่องราวต่างๆ มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์บทละคร ฉาก การแต่งกาย และสถานการณ์เพื่อให้เข้าใจและเกิดความสมจริงมากที่สุด

6.1.1.2 การฝึกปฏิบัติการ (Work shop) นักแสดงและผู้ร่วมกระบวนการเพื่อสร้างสรรค์บทละคร ผู้สร้างสรรค์ผลงานใช้เครื่องมือละครในการปฏิบัติการละลายพฤติกรรม เพื่อให้ นักแสดงและผู้ร่วมกระบวนการ เกิดการไว้วางใจซึ่งกันและกันจนสามารถแสดงออกถึงตัวตนได้อย่าง เต็มที่และสามารถทำงานร่วมกันได้ตลอดจนจบกระบวนการ ต่อมาผู้สร้างสรรค์ผลงานได้นำกระบวนการ แนวตีโฉบ มาใช้เพื่อให้ผู้ร่วมกระบวนการได้แบ่งปันประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทั้งเป็นประสบการณ์ โดยตรงหรือประสบการณ์ร่วมที่ไม่ได้เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น ประสบการณ์จากคนรอบตัวหรือข่าวสารใน สังคม พร้อมทั้งหยิบยกประเด็นที่น่าสนใจจากผู้ทรงคุณวุฒิมาสร้างเป็นสถานการณ์ให้ผู้ร่วมกระบวนการ สวมบทบาทสมมติเป็นบุคคลที่ทำอาชีพภายในโรงละครคาบaret ผ่านการด้นสด (Improvise) และนำ สิ่งที่ได้มาสร้างสรรค์เป็นบทละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบaret และตัวนักแสดงต้องใช้ความรู้ ที่มาจากการศึกษาศาสาศิลป์การแสดงมาใช้ในการวิเคราะห์และเทคนิคการแสดงต่าง ๆ

6.1.1.3 การฝึกซ้อมนักแสดงและผู้ร่วมกระบวนการเพื่อเผยแพร่ผลงานสู่ สาธารณชน เมื่อสร้างสรรค์บทละครเรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มทำการซ้อมการแสดงตามเป้าหมายที่ วางไว้ร่วมกับนักแสดง โดยเริ่มจากกระบวนการอ่านบทละคร วิเคราะห์ตัวละคร การจัดวางภาพบนเวที และตำแหน่งของนักแสดงที่เกิดขึ้นในการแสดงแต่ละฉาก การนำเสนอความคืบหน้าเพื่อรับคำแนะนำ จากคณาจารย์ เพื่อพัฒนาการแสดง ฝึกซ้อมการเต้นและร้องเพลง การประกอบสร้างการแสดงครบทุก ฉากและทดลองฝึกซ้อมร่วมกับองค์ประกอบศิลป์ในฉากต่าง ๆ เช่น เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์แสดง ฉาก และการบรรเลงดนตรีสด และกระบวนการฝึกซ้อมการแสดงกับสถานที่จริง โดยนำการแสดงเผยแพร่ต่อ สาธารณชนในวันที่ 10 - 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ณ โรงละครคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมจำนวนการแสดงทั้งหมด 5 รอบการแสดง

รูปที่ 1 การทำกระบวนการค้นหาบทละคร
ที่มา : พงศธร ยอดดำเนิน และคณะ (2565)

6.1.2 การสร้างบทละครเพื่อนำเสนอประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกนำเสนอในประเด็น การลดทอนคุณค่ากันเองภายในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ โดยแยกได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปลักษณ์ตามมาตรฐานของสังคม 2) รสนิยมและการแสดงออกทางเพศ

6.1.2.1 การสร้างบทละครในประเด็นรูปลักษณ์ตามมาตรฐานของสังคม

ละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ นำเสนอให้เห็นในประเด็นที่ชัดเจนมากขึ้น โดยการนำเสนอในประเด็นการดูถูกกันเองในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ที่ยังคงยึดกรอบมาตรฐานของรูปร่างหน้าตาซึ่งกันและกันอยู่ โดยนำเสนอให้เห็นในฉาก 6 พรราว เป้ย กัส และมิวกี้ ได้สนทนาเรื่องรูปร่างหน้าตา ของมอสก้าร์ ที่ไม่ตรงตามมาตรฐานความคิดของบุคคลเหล่านี้ ในฉาก 10 พรราวดำทอมอสก้าร์ด้วยอารมณ์โกรธเพื่อให้เขารู้สึกด้อยค่ากว่าตนเอง เช่นเดียวกับภาพที่ 1 ที่สะท้อนให้เห็นสถานการณ์ที่ปรากฏในสังคมที่ยังคงมีการดูถูกรูปร่างหน้าตาซึ่งกันและกันอยู่ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้หยิบยกประสบการณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิมาร้อยเรียงเป็นบทละครเพื่อสะท้อนประเด็นเรื่องรูปลักษณ์ตามมาตรฐานของสังคม

รูปที่ 2 ฉากพรราวและคนอื่น ๆ วิพากษ์วิจารณ์รูปลักษณ์ภายนอกของมอสก้าร์
ที่มา : พงศธร ยอดดำเนิน และคณะ (2566)

6.1.2.2 การสร้างบทละครในประเด็นรสนิยมและการแสดงออกทางเพศ

ละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ สอดแทรกประเด็นเกี่ยวกับเรื่องรสนิยมทางเพศ ผ่านตัวละคร “บิว หญิงสาวที่มีรสนิยมชื่นชอบได้ทุกเพศ” และ “มิวกี้ เกย์ที่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกต้งต้งที่มีรสนิยมชื่นชอบผู้ชายหรือเกย์ที่แมน” ทั้งสองตัวละครนี้เป็นตัวแทนของการ

แสดงออกถึงรสนิยมทางเพศได้อย่างชัดเจน โดยคำพูด ท่าทาง ความคิดของตนเองหรือสังคมและเพิ่มความซับซ้อนในแง่ตัวละคร

การเลือกแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศในพื้นที่สาธารณะ หรือในพื้นที่ปลอดภัยของตนเอง จึงถูกนำเสนอผ่านตัวละคร “หนุ่ม เกย์ที่มีพฤติกรรมการแสดงออกตุงตุง” ซึ่งตัวละครนี้เลือกแสดงพฤติกรรมตุงตุงเฉพาะกับบุคคลที่ตนเองไว้วางใจหรือรู้สึกปลอดภัย ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงต้องการนำเสนอประเด็นดังกล่าว เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมในสังคมหรือกลุ่มความแตกต่างทางเพศได้ตระหนักถึงรสนิยมทางเพศและสิทธิการแสดงออกที่อาจจะไม่ได้มีมากในสังคมแต่ยังคงมีกลุ่มคนที่ชื่นชอบและมีความต้องการเช่นนี้อยู่

รูปที่ 3 ฉากที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงออกในรสนิยมทางเพศ ของตัวละครหนุ่มแทนคุณ และบิวมิวกี้
ที่มา : พงศธร ยอดดำเนิน และคณะ (2566)

6.2 การสร้างสรรค์การแสดงรูปแบบคาบารेट

ผู้สร้างสรรค์สะท้อนอาชีพคาบารेटโชว์นำเสนอผ่านละครเวทีเรื่อง “เดอะ รัตแกรนด์คาบารेट” เพื่อสะท้อนให้ผู้ชมเห็นถึงศักยภาพและศักยภาพทางการแสดงของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน วิธีการนำเสนอผู้สร้างสรรค์ได้นำศาสตร์คาบารेटโชว์มาใช้ในพาร์ทโชว์ ซึ่งจะเห็นได้จากฉากเปิดของเรื่อง และฉากจบของละคร ศิลปะการแสดงคาบารेटโชว์ วิจัย สวัสดิ์จิ้น (2560) ได้ศึกษาเรื่องการแสดงคาบารेटในสังคมไทย กล่าวถึง การแสดงโดยกลุ่มบุคคลที่มีเพศวิถีโดยกำเนิดเป็นเพศชายแต่มีความแตกต่างทางเพศ วิธีการแสดง คือ การลิปซิงค์ (lip-synch) ซึ่งเป็นการขยับรูปปากให้เสมือนเป็นผู้ขับร้องจริง สอดคล้องกับเสียงร้องในบทเพลงที่ใช้ประกอบการแสดง เพลงประกอบการแสดงควรเป็นเพลงที่มีเสียงร้อง และมีท่วงทำนอง จังหวะที่เร้าอารมณ์ ส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ เครื่องแต่งกายต้องส่งเสริมรูปร่างและบุคลิกของนางโชว์ให้สวยสง่าและเสมือนผู้หญิง เอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายใน

การแสดง คาบาเรต์คือมีขนาดใหญ่ หรุหร่า ฉาก แสง และเทคนิคพิเศษประกอบการแสดงโดยต้องส่งเสริมให้นักแสดงนำ (ตัวร้อง) โดดเด่น และผู้สร้างสรรค์ศึกษาเรื่องการฝึกฝนทักษะการแสดงที่ต้องมีการฝึกฝนจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญ ทั้งในด้านของเสียง ร่างกาย และการถ่ายทอดตัวละครผ่านศิลปะคาบาเรต์โชว์ ผู้สร้างสรรค์จึงต้องการสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศที่ได้ร่วมกันสร้างสรรค์จนทำให้เกิดผลงานละครเวทีเรื่อง “เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์”

ละครเรื่องนี้เป็นการสร้างบทบาทสมมุติสถานที่การทำงานต่าง ๆ ให้เป็นโรงละครคาบาเรต์โชว์ ทำให้ตัวนักแสดงได้แสดงศักยภาพและศักยภาพในการเต้น การเลียนแบบคำร้องต่าง ๆ เสมือนเป็นนักแสดงโชว์มืออาชีพในคาบาเรต์ และยังต้องใช้ผู้ออกแบบท่าเต้นที่มีความรู้ศักยภาพในการออกแบบท่าเต้นให้กับตัวนักแสดง โดยมีโจทย์ในการออกแบบท่าเต้นคือท่าเต้นต้องมีความทันสมัยมากขึ้นแต่ยังคงเอกลักษณ์ของความเป็นคาบาเรต์โชว์อยู่ ทำให้ผู้ออกแบบท่าเต้นต้องใช้ศักยภาพของตนเองในการสร้างสรรค์ออกแบบท่าเต้นให้ตรงกับโจทย์ที่กำหนด การใช้เพลงสอดแทรกเข้ามาในการแสดงในฉากที่ตัวละครต้องแสดงออกถึงอารมณ์อยู่ในจุดสูงสุดของตัวละคร เพราะฉะนั้นตัวนักแสดงที่ได้รับบทบาทหน้าที่ที่จะต้องร้องเพลงเพื่อสื่อถึงความรู้สึกของตัวละครก็ต้องใช้ศักยภาพของตนเองในการฝึกฝนทักษะร้องเพลงเพื่อให้สื่อความหมายของตัวละครและเนื้อเพลง อีกหนึ่งขั้นตอนที่จะทำให้ละครเวทีเรื่องนี้เกิดขึ้นคือผู้กำกับฝ่ายศิลป์ที่ต้องออกแบบองค์ประกอบศิลป์ต่าง ๆ เช่น ฉาก เครื่องแต่งกาย ไฟ ในการแสดง จึงต้องใช้ทักษะในการสร้างสรรค์การออกแบบผ่านการตีความเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและความหมายที่ตัวละครต้องการจะสื่อสาร

จากการสร้างสรรค์การแสดงรูปแบบคาบาเรต์ในการแสดงละครเวที ครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของผู้แสดงและกลุ่มหลากหลายทางเพศ ส่งผลให้กลุ่มผู้สร้างสรรค์และผู้ร่วมกระบวนการได้เรียนรู้ถึงศักยภาพของตนเอง เนื่องจากจุดเริ่มต้นกระบวนการแต่ละบุคคลต่างมีความรู้และประสบการณ์ในด้านการแสดงละครเวที แต่ยังขาดทักษะการลิปซิงค์และการเต้นในรูปแบบคาบาเรต์ ผู้สร้างสรรค์และผู้ร่วมกระบวนการ จึงได้เรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดทักษะใหม่และได้องค์ความรู้เกี่ยวกับคาบาเรต์เพิ่มขึ้น ภายในเรื่องมีการใช้เพลงประกอบการแสดง โดยมีเพลงที่ใช้ร้องระหว่างเรื่อง 4 เพลง และเพลงประกอบการเต้นในรูปแบบคาบาเรต์โชว์ 6 เพลง รวมทั้งหมด 10 เพลง

รูปที่ 4 ฉากการแสดงปิดของโรงละคร รัตแกรนด์ คาบาเรต์ โดยนำเสนอการแสดงรูปแบบคาบาเรต์
ที่มา : พงศธร ยอดคำเนิน และคณะ (2566)

6.3 วิธีการบริหารและการจัดการละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์

แนวทางในการผลิตและวิธีการบริหารจัดการละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ ผู้
สร้างสรรค์ในฐานะผู้อำนวยการผลิต ได้นำเอาหลักการบริหาร 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ
ก่อนการแสดง (Pre Production Management) 2) การบริหารจัดการระหว่างการแสดง (Onsite
Management) และ 3) การบริหารจัดการหลังการแสดง (Post Production Management) มา
ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการละครเวที

6.3.1 การบริหารจัดการก่อนการแสดง (Pre Production Management)

เปิดรับสมัครทีมงานและนักแสดงเพื่อมาร่วมกระบวนการในการสร้างสรรค์บทละคร
โดยทำการประชาสัมพันธ์แก่นักศึกษาสาขาการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผ่านช่องทางกลุ่มสาขาการแสดงในวันที่ 27 - 30 มิถุนายน 2565 เพื่อคัดเลือกในวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ.
2565 โดยการคัดเลือกผู้สมัคร กลุ่มผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเกณฑ์จากศักยภาพพิเศษ ทักษะคิดที่มีต่อกลุ่ม
ความแตกต่างทางเพศที่น่าสนใจ และสามารถร่วมกระบวนการทำงานได้จนสำเร็จจุลวง

เมื่อได้ผู้ร่วมกระบวนการจากการคัดเลือกเสร็จสิ้น ผู้สร้างสรรค์ได้มอบหมายหน้าที่ตาม
ความศักยภาพและความสนใจ โดยแบ่งเป็น 5 ฝ่ายงาน ดังนี้ 1. ฝ่ายนักแสดง 2. ฝ่ายผู้ควบคุมเวที 3.
ฝ่ายเสื้อผ้า 4. ฝ่ายดนตรี และ 5. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และดูแลลูกค้า พร้อมทั้งให้ผู้ร่วมกระบวนการได้
ทราบถึงกระบวนการทำงานที่จะเกิดขึ้น โดยผู้สร้างสรรค์ในฐานะผู้ควบคุมและการจัดการ จะดำเนินการ
ตรวจสอบ พูดคุยถึงความคืบหน้าและปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานในทุกเดือน เพื่อสร้างความ
มั่นใจว่างานที่ได้ส่งมอบไปสำเร็จจุลวงตามเป้าหมาย

การบริหารจัดการเวลาซ้อมของนักแสดงและทีมงาน เนื่องด้วยนักแสดงเป็นนักศึกษา
สาขาศิลปะการแสดง และสาขาดนตรีสากล ในระดับชั้นปีที่ 1 - 4 จึงทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องบริหาร

จัดการเวลาของนักแสดงและทีมงาน เพื่อความพร้อมในการซ้อมและเกิดความเข้าใจการทำงานร่วมกัน โดยให้นักแสดงและทีมงานส่งตารางการทำงานส่วนตัวและตารางเรียนแก่ผู้สร้างสรรค์ เพื่อนำไปหาเวลาว่างที่ตรงกันของนักแสดงและทีมงานในช่วงเวลานั้นๆ โดยสถานที่ส่วนใหญ่ที่ใช้ซ้อมการแสดง คือ ห้องปฏิบัติการการแสดง 1 - 2 (Performing Arts Studio 1 - 2) และเวลาการซ้อมการแสดงในวันจันทร์ - ศุกร์ ในช่วงหลังเวลา 17.00 น. เนื่องจากเป็นเวลาเลิกเรียนของนักแสดง และวันเสาร์ - อาทิตย์ ในช่วงเวลา 13.00 น. เป็นต้นไป โดยการจัดตารางเวลาการซ้อมการแสดงผู้สร้างสรรค์จะมีการยืดหยุ่นสำหรับนักแสดงและทีมงาน ตามปัจจัยและการเปลี่ยนแปลงของการทำงานนักแสดงและผู้สร้างสรรค์ เนื่องด้วยอยู่ในช่วงของการเรียนการสอน การฝึกซ้อมจึงมีการปรับเปลี่ยนวันและเวลา โดยผู้สร้างสรรค์ได้ทำการบันทึกวีดิโอการแสดงไว้สำหรับให้ผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมการฝึกซ้อมในครั้งนั้น ๆ ไว้ทบทวนก่อนเข้าฝึกซ้อมในครั้งต่อไป

การประชาสัมพันธ์ละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ เป้าหมายของการประชาสัมพันธ์ละครเวทีในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ตั้งจำนวนของผู้ชมการแสดงในครั้งนี้อย่างน้อยว่า 500 คน โดยผู้สร้างสรรค์ทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูลผ่านฐานสื่อออนไลน์ในช่องทาง Facebook และ Instagram โดยใช้ชื่อว่า Radgrandcabaret.official และมีผู้ติดตามทั้งหมด 257 คน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และความเคลื่อนไหวของการจัดการแสดง ให้ผู้ชมได้รับรู้และติดตามการทำงาน อีกทั้งตั้งใจให้ผู้ชมเข้ารับชมการแสดง โดยใช้ฐานสื่อออนไลน์เป็นช่องทางสำคัญ อีกทั้งได้จัดทำโปสเตอร์เพื่อประชาสัมพันธ์การแสดงในครั้งนี้อีกด้วย

รูปที่ 4 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดงละครเวที เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์
ที่มา : พงศธร ยอดดำเนิน และคณะ (2566)

6.3.2 การบริหารจัดการระหว่างการแสดง (Onsite Management)

ผู้สร้างสรรค์ดำเนินการควบคุมการผลิตในการทำตารางงาน เพื่อมอบหมายงานให้กับทุกฝ่ายงานได้รับทราบและปฏิบัติอย่างเข้าใจตรงกัน อีกทั้งเพื่อให้ผู้รับผิดชอบในแต่ละฝ่ายงานไปจัดการเวลาและบริหารการทำงานภายในฝ่ายงานของตนเอง โดยมี 6 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายนักดนตรี ฝ่ายเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ฝ่ายผู้ควบคุมเวที ฝ่ายควบคุมระบบไฟและเสียง ฝ่ายประสานงาน ขยายบัตรและบริการ โดยในวันแสดงจริงผู้ควบคุมการผลิตจะทำการประชุมเพื่อชี้แจงลำดับสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายในงานให้ทุกฝ่ายงานได้รับรู้ และมีเอกสารกลาง (Man Script) ที่อธิบายถึงลำดับการแสดง ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการแสดง

6.3.3 การบริหารจัดการหลังการแสดง (Post Production Management)

การบริหารจัดการหลังจบการแสดง แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ด้านการเงินและผลกำไรขาดทุน โดยคำนวณผลกำไรขาดทุนจากการขายบัตรรับชมละครเวที เงินทุน และเงินสนับสนุนจากผู้สนับสนุนหลังจากเสร็จสิ้นการแสดง และทำการจ่ายเงินค่าจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการแสดง ค่าจัดจ้างเจ้าหน้าที่โรงละคร แม่บ้าน นักแสดง และทีมงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ และค่าจัดเช่าโรงละครคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และวิเคราะห์ผลลัพธ์จากการแสดง ในการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยผลการตอบรับของผู้ชมต่อละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ โดยทำการแสดงทั้งหมด 5 รอบ ซึ่งผลตอบรับเป็นที่พึงพอใจ เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ตั้งเป้าหมายผู้ชมการแสดง รอบละ 100 คน ต่อ 1 รอบการแสดง โดยผู้ชมจาก 5 รอบการแสดงรวมทั้งสิ้น 591 คน ซึ่งมีผู้ชมที่บรรลุเป้าหมายจำนวน 91 คน ผู้สร้างสรรค์และผู้ร่วมกระบวนการ ตระหนักถึงและสามารถถ่ายทอดประเด็นการลดทอนคุณค่าและสิทธิความเท่าเทียมของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ผ่านการแสดงละครเวทีอย่างสร้างสรรค์พร้อมทั้งการสะท้อนผลจากผู้ชมได้รับรู้ถึงความแตกต่างทางเพศ คุณค่า รสนิยม การแสดงออกของกลุ่มเหล่านี้ที่ยังมีความแตกต่างในความแตกต่าง และศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ

6.4 การนำเสนอผลงานการแสดงละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์

การนำเสนอผลงานละครเวทีที่สร้างสรรค์เรื่อง “เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์” เป็นการนำเสนอการแสดงละครเวทีสู่สาธารณชนที่สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่ม ความแตกต่างทางเพศ โดยนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในโรงละครคาบาเรต์ผ่าน 3 ตัวละครที่ถูกร้อยเรียงขึ้นเพื่อสะท้อนประเด็นมาตรฐานความงามรูปลักษณ์ภายนอก รสนิยมและการแสดงออกทางเพศที่เกิดขึ้นผ่านละครเวที โดยจัดแสดง ณ โรงละครคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในวันที่ 10-12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 เปิดรอบการแสดงทั้งหมด 5 รอบ มีจำนวนผู้เข้าชมทั้งหมด 591 คน หลังจากเสร็จสิ้นการแสดงในทุกกรอบ ผู้สร้างสรรค์ได้รับความคิดเห็นและคำติชมจากผู้ชมและผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ซึ่งจากการสะท้อนความคิดเห็นผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย ผลตอบรับผู้ชมเกิดความเข้าใจถึงประเด็น แต่เนื่องจากเส้นเรื่องของตัวละครมีความแตกต่าง ทำให้ผู้ชมมุ่งหวัง

ที่จะเห็นการนำเสนอมุมมองของตัวละครอื่นให้ชัดเจนขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้ชมเกิดความชื่นชอบและคาดหวังที่จะติดตามเรื่องราวต่อไป

7. การสรุปผลและการอภิปรายผล

7.1 สรุปผล

การศึกษาประเด็นการลดทอนคุณค่า รสนิยม ลิทธิการแสดงออกทางเพศและศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีคุณลักษณะอันบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่มีรูปแบบคงที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ปัจจุบันแม้คนในสังคมไทยจะมีการยอมรับกลุ่มความแตกต่างทางเพศมากขึ้น แต่ยังคงมีกลุ่มคนที่มีระบบความคิดแบบเพศวิถี หรืออยู่ในรากฐานโครงสร้างของสังคมที่มีมุมมองอคติและจำกัดสิทธิต่อกิจกรรมความแตกต่างทางเพศ ซึ่งอาจเป็นไปได้ยากที่กลุ่มคนเหล่านี้เปลี่ยนระบบความคิดและเปิดใจในการยอมรับเรื่องเพศที่หลากหลาย รสนิยม และการประกอบอาชีพ สื่อวงการบันเทิงของประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มักจำกัดให้กลุ่มความแตกต่างทางเพศ แสดงออกในบทบาทที่สร้างความตลกให้กับเรื่องราวในละคร รายการโทรทัศน์ต่าง ๆ ออกสู่สาธารณะ โดยส่วนใหญ่ต้องมีจริตที่มากเกินไป ซึ่งสิ่งนี้ส่งเสริมภาพลักษณ์และภาพจำแก่กลุ่มความแตกต่างทางเพศ ต้องแสดงออกหรือเป็นไปตามที่สื่อนำเสนอภาพลักษณ์ออกไป ผู้ที่ไม่มีวิจารณญาณจากการรับสื่อส่วนใหญ่จึงปฏิบัติตนไม่เหมาะสมและไม่ให้ความเคารพ ต่อกิจกรรมความแตกต่างทางเพศส่งผลให้มีการถูกกลั่นแกล้งทางความคิด และการจำกัดสิทธิด้านการแสดงออก อันนำไปสู่การลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ทำให้ต้องปกปิดตัวตนและเลือกแสดงตัวตนออกมาตามเพศวิถี เพื่อให้เห็นว่าตนเองไม่ได้แตกต่างหรือผิดแปลกไปจากสังคมไทย

อาชีพคาบaretโชว์ คือ การลิปซิงค์เพลงให้เสมือนเป็นผู้ขับร้องพร้อมทั้งแสดงอารมณ์และความรู้สึกลงไปในการแสดง เพื่อให้เกิดความสมจริง โดยการแสดงต้องผ่านการฝึกฝนจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญ ไม่ว่าจะผ่าน สีหน้า ท่าทาง หรือร่างกาย ซึ่งผู้แสดงจะต้องเป็น หญิงข้ามเพศ เกย์และเพศชาย สังคมไทยส่วนใหญ่มักมองว่าการแสดงคาบaretโชว์เป็นอาชีพเดินกินรำกินเพียงอย่างเดียว แต่กลุ่มความแตกต่างทางเพศ มองว่าอาชีพนี้สามารถบ่งบอกถึงตัวตน ศักยภาพได้ไม่ต่างจากเพศวิถี ผู้สร้างสรรค์ได้ประมวลข้อมูลประเด็นการลดทอนคุณค่า รสนิยมการแสดงออกทางเพศ ลิทธิความเท่าเทียม และศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ เพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นบทละคร โดยทำการฝึกฝนทักษะการแสดงให้แก่ผู้ร่วมกระบวนการจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญ ทั้งในด้าน ร่างกาย เสียงการถ่ายทอดประเด็นที่ศึกษาผ่านตัวละคร และสร้างสรรค์เป็นผลงานการแสดงละครเวที

บทละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบaret มีการสะท้อนประเด็นการลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ โดยแบ่งเป็นประเด็นย่อยของเรื่อง 2 ประเด็นได้แก่ มาตรฐานความงามรูปลักษณ์ภายนอกและการแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือรสนิยมทางเพศ ซึ่งส่งผลให้ปัจจุบันกลุ่มความแตกต่างทาง

เพศ ยังมีการลดทอนคุณค่าและไม่เข้าใจซึ่งกันและกันภายในสังคม ผู้สร้างสรรค์จึงได้หยิบยกบทละครที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นย่อยภายในเรื่อง ดังนี้

มาตรฐานการตีกรอบและการนำผู้อื่นมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานของสังคมที่ยังคอยตีกรอบมาตรฐานของรูปร่างหน้าตาซึ่งกันและกันอยู่ บทละครสร้างสรรค์จึงแสดงถึงการนำความคิดเห็นส่วนตัวมาตีกรอบและจำกัดคนที่ไม่มีความตรงตามที่สังคมกำหนด โดยไม่เปิดรับความคิดของผู้อื่น ไม่เปิดรับความแตกต่างของรูปร่างหน้าตาที่แตกต่างกันออกไป เพียงเพราะตนเองเคยโดนตีกรอบมาเช่นนั้น จึงคิดว่าการกระทำที่ตนเองทำเป็นสิ่งที่จะต้อง ทำให้ผู้ที่โดนวิพากษ์วิจารณ์โดนคำเปรียบเทียบกับ ถูกนำไปพูดในทางที่เสื่อมเสีย และได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมือนกับคนอื่น ๆ

บทละครที่แสดงให้เห็นถึงรสนิยมทางเพศที่แตกต่างกันของกลุ่มความแตกต่างทางเพศที่มีความคิดและการมองโลกที่ไม่เหมือนกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของตัวละครว่า ไม่ว่าใครจะชอบอะไรหรือไม่ชอบอะไร ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลและไม่อยากให้กลุ่มความแตกต่างทางเพศด้วยกันเองมองว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ควรจะเป็นหรือควรแสดงออกให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานของสังคม และไม่ควรถัดยัดเยียดในสิ่งที่เขาไม่ได้ต้องการ

การเลือกแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศในพื้นที่สาธารณะ หรือในพื้นที่ปลอดภัยของตนเอง ซึ่งถูกนำเสนอผ่านตัวละคร “หนูย เกย์ที่มีพฤติกรรมการแสดงออกตุงตุง” เป็นตัวละครที่เลือกแสดงออกแค่ในพื้นที่หรือกับบุคคลที่ตนเองรู้สึกปลอดภัย บทสนทนาที่สร้างสรรค์ต้องการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการเลือกแสดงออกอย่างชัดเจนทั้งคำพูด กิริยาท่าทาง และการใช้น้ำเสียง แม้บุคคลที่สนทนาดูด้วยจะเป็นคนเดียวกันก็ตาม ซึ่งนอกเหนือจากตัวบุคคลที่เขาต้องคำนึงแล้วนั้น ยังขึ้นอยู่กับพื้นที่และสังคมรอบข้างอีกด้วย

ผู้สร้างสรรค์นำศาสตร์การแสดงคาบาเรต์โชว์มาเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอผลงาน ถ่ายทอดผ่านการลิปซิงก์ (lip-synch) ทวงท่าลีลา และเครื่องแต่งกายที่ทรูหราตระการตา มีการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงทำนองเพลงขึ้นใหม่ซึ่งเป็นเพลงหลักของเรื่องและใช้สำหรับการแสดง ภายใต้ชื่อเพลง “Radgrand Cabaret” มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเชิญชวนผู้คนเข้ามาชื่นชมศักยภาพของกลุ่มความแตกต่างทางเพศ และความสวยงามของโรงละคร เพลงข้างต้นถูกนำเสนอไว้ในช่วงต้นเรื่องและท้ายเรื่องของการแสดง และยังปรากฏให้ได้ยินตลอดทั้งการแสดง โดยมีการปรับเปลี่ยนทำนองเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ของเรื่อง

7.2 อภิปรายผล

การสร้างสรรค์การแสดงละครเวทีในครั้งนี้มุ่งนำเสนอถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศที่ปรากฏขึ้นในสังคม ศิลปะการแสดงคาบาเรต์โชว์ ศิลปะการแสดงละคร การสร้างภาพบนเวที การกำกับการแสดง การบริหารและการจัดการ ที่กล่าวว่าความเหลื่อมล้ำทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมได้มีมาอย่างยาวนาน เมื่อโลกเกิดเพศต่างๆมากมายที่นอกเหนือจากเพศชายและเพศหญิง จึงทำให้ความคิดมนุษย์แบ่งออกเป็นสองฝ่ายได้แก่ผู้ที่ยอมรับ และผู้ที่ไม่ยอมรับในความแตกต่างทางเพศ สอดคล้องกับ

การศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์สตรีข้ามเพศในประเทศไทย ของ ณรงค์ อนุรักษ์ (2564) และ การศึกษาเรื่อง วัยรุ่นที่มีความแตกต่างทางเพศ : การดูแลช่วยเหลืออย่างเข้าใจ ของ ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และคณะ (2565) ได้กล่าวว่า การที่คนในกลุ่มความแตกต่างทางเพศขึ้นมามีบทบาททางสังคม เทียบเท่าเพศชายและเพศหญิงยังคงมีอุปสรรค เพราะความคิดของคนในสังคมได้แบ่งออกเป็นสองฝ่าย โดยพยายามลบล้างมายาคติเดิม และให้เขาเปิดใจกับมายาคติใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยผลกระทบจากสังคมของผู้ที่ไม่ยอมรับกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ส่งผลให้วัยรุ่นที่มีความแตกต่างทางเพศต้องเผชิญกับความกดดันจากสถานการณ์ทางสังคม เช่น การปฏิบัติตัวที่ไม่เหมาะสม ไม่ให้ความเคารพ เกิดปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มความแตกต่างทางเพศในด้านสิทธิที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม และมีการถูกกลั่นแกล้งทางความคิดของบุคคลที่ไม่มีความเข้าใจในความแตกต่างทางเพศ อันนำไปสู่การถูกลดทอนคุณค่า กลุ่มความหลากหลายทางเพศ ซึ่งสิ่งที่จะทำให้ผู้ที่โดนผลกระทบก้าวข้ามผ่านไปได้นั้นคือ สถาบันครอบครัว และครอบครัวที่ต้องเปิดใจยอมรับและให้ความสำคัญกับสิ่งที่เขาเลือกที่จะเป็น เพื่อให้เขาได้เป็นมนุษย์ที่ดีและที่ยอมรับในสังคมได้

การศึกษาในประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนเพื่อเป็นแกนเรื่องในการนำเสนอการแสดงในครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง สิทธิมนุษยชนของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางเพศในบริบทสังคมไทย อำนวย มงคลสืบสกุล (2561) กล่าวถึง ความแตกต่างของมนุษย์ทางความคิด ดังนั้นโลกของเราจึงมี “สิทธิมนุษยชน” เพื่อลดความขัดแย้งในสังคม และทำให้ทุกคนในสังคมมีสิทธิที่เท่าเทียมกัน ดังคำกล่าวในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนข้อ 2 ว่า “ทุกคนมีสิทธิและอิสรภาพโดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนาความคิดเห็นทางการเมือง หรือทางอื่น” แม้ในปัจจุบันกฎหมายได้ครอบคลุมมาถึงกลุ่มความแตกต่างทางเพศแล้วก็ตาม แต่กลุ่มความหลากหลายทางเพศก็ยังคงถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพอยู่ เพียงเพราะพวกเขาไม่ได้เป็นไปตามเพศวิถี และมีอัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างออกไป และการศึกษาเรื่อง การทารุณกรรมในวัยรุ่นกะเทย ของพวงเพ็ญ นิกระโทก และเกษราวัลณ์ นิลวรางกูร (2556) กล่าวถึงการถูกและเหยียดหยามกลุ่มความแตกต่างทางเพศ ยังคงเกิดขึ้นอยู่ในบางพื้นที่ของสังคม โดยคำดูถูกที่พบเจอบ่อย จะดูถูกว่าเสียชาติเกิด ต่ำทรูปลักษณ์ภายนอกที่ไม่สวยเหมือนผู้หญิง ซึ่งคำดูถูกเหล่านี้สร้างความกระทบกระเทือนในจิตใจของคนในกลุ่มความแตกต่างทางเพศ และส่งผลให้เขาไม่กล้าแสดงตัวตนต่อสาธารณะเพราะกลัวการโดนดูถูกและวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่เป็นธรรมจากสังคม

ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์และนำเสนอประเด็นดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม ความแตกต่างทางเพศ และนำมาสร้างสรรค์การแสดงละครเวทีในรูปแบบดีไวซ์ เพื่อประกอบสร้างการแสดงในรูปแบบละครเวที การฝึกซ้อมการแสดงในบทบาทต่าง ๆ ของการแสดง ได้ดำเนินการฝึกซ้อมในระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้ผู้แสดงได้เกิดความเชี่ยวชาญและคล่องแคล่วในบทบาทของตนเอง สอดคล้องกับมัทนี รัตนิ (2559) อธิบายถึงการแสดงบนเวที ผู้แสดงควรฝึกฝนและฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการแสดง โดยผู้แสดงจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับบริบท เหตุผล และอารมณ์ของตัวละคร เพื่อให้การแสดง

เกิดประสิทธิภาพสูงสุด นักแสดงจะต้องถ่ายทอดเรื่องราวผ่าน ท่าทาง ร่างกาย น้ำเสียง และจะต้องวิเคราะห์บทบาทสนทนา เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารความรู้สึกของตัวละครได้อย่างสมจริง

ผู้สร้างสรรค์ดำเนินการฝึกซ้อมแสดงในบทบาทต่าง ๆ และดำเนินการฝึกปฏิบัติงานแสดงแบบคาบาเรต์ การร้องเพลง การเต้นประกอบเพลงต่างๆ ที่ใช้เป็นเพลงดำเนินเรื่องและนำเสนอเหตุการณ์ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เกิดขึ้นในโรงละครคาบาเรต์ การฝึกปฏิบัติการแสดงในครั้งนี้สอดคล้องกับวิชัย สวัสดิ์จิ้น (2560) อธิบายถึงการแสดงคาบาเรต์ในประเทศไทยจำเป็นที่ผู้แสดงบนเวทีต้องฝึกฝนและฝึกซ้อมจนเกิดความเชี่ยวชาญ โดยนักแสดงคาบาเรต์จะเป็นเพศชายที่มีความแตกต่างทางเพศ โดยการแสดงคือ การลิปซิงค์ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวรูปปากให้สอดคล้องกับเพลงที่ร้องส่วนใหญ่จะใช้เพลงต่างประเทศ เพราะผู้ชมที่มารับชมส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ การแต่งกายต้องแต่งเป็นผู้หญิงชุดมีขนาดใหญ่สวยงามและหรูหรา การฝึกฝนทักษะการแสดงคาบาเรต์โชว์ให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ล้วนต้องฝึกฝนประสบการณ์ และเพิ่มพูนความงามตามวิถีของสังคม เมื่อนางโชว์มีความงามที่เป็นไปตามวิถีที่สังคมยอมรับมากขึ้น ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานก็ล้วนเป็นเรื่องง่าย เพราะอาชีพคาบาเรต์โชว์ นักแสดงทุกคนเริ่มต้นจากการเป็น นักแสดงประกอบ หรือเรียกว่า ลูกคู่ และถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นนักแสดงหลัก หรือเรียกว่า ตัวร้อง และเมื่อสังคมให้ความยอมรับมากขึ้น จึงพัฒนาเป็น ดาวเด่น คือตัวแทนภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์ขององค์กร

การดำเนินการสร้างสรรค์และการบริหารจัดการครั้งนี้สอดคล้องกับ ฌวดี เศรษฐเมธีกุล (2558) กล่าวว่า หัวใจสำคัญของหน้าที่อำนวยการบริหารจัดการงานให้ราบรื่น ทำลำดับขั้นตอนของงานให้มีระบบและทำให้งานเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด พชร อาษาศรัย และปิยวัฒน์ ธรรมกุลกลางกูร (2563) หน้าที่และรูปแบบการทำงานของผู้บริหารและการจัดการละครเวทีที่เหมาะสมกับการจัดแสดงละคร คือ การนำข้อมูลที่ได้วางแผนไว้ไปควบคุมการดำเนินงานให้เกิดขึ้นจริงและสำเร็จลุล่วงโดยเกิดปัญหาน้อยที่สุด การนัดประชุมเพื่อสอบถามคืบหน้า ควบคุมการติดตั้ง รื้อถอน และความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานที่การแสดง

จากการทำงานในครั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนรู้และเกิดเป็นประสบการณ์จากการทำงานในการสร้างสรรค์งานล้วนต้องใช้ความรู้ ศักยภาพหรือความเชี่ยวชาญ มารังสรรค์ผลงานออกมาให้เป็นรูปธรรม แต่เมื่อขาดความเชี่ยวชาญ จึงทำให้พบกับข้อผิดพลาด และอุปสรรคที่ต้องแก้ไข ซึ่งเป็นบททดสอบที่ดี เพราะความผิดพลาดทำให้กลุ่มผู้สร้างสรรค์ต้องทดลอง ฝึกฝน ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ เรียนรู้การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การทำงานเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด การทำงานกับคนหลากหลายรูปแบบ ล้วนต้องใช้ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม ทักษะความคิดเชิงสร้างสรรค์อย่างไม่จำกัด ในการสร้างสรรค์ผลงานละครเวที เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญให้แก่ตนเอง เช่น ผู้สร้างสรรค์ในฐานะนักแสดง ได้รับบทบาทเป็นตัวละครที่มีความใกล้เคียงกับตัวตน นับว่าเป็นความท้าทายในฐานะนักแสดง เพราะยากที่จะแยกตัวตนของตนเองและตัวละครออกจากกันได้ ผู้สร้างสรรค์จึงศึกษาการเป็นตัวละคร

ผ่านการค้นหา ฝึกฝน เรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ และสิ่งที่สำคัญ คือการได้หันกลับมาเข้าใจและรับรู้ถึงความแตกต่างของมนุษย์ที่มีอยู่ในโลกใบนี้มากยิ่งขึ้น

8. ข้อเสนอแนะงานวิจัย

ผลงานการแสดงละครเวทีเรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์ นำเสนอเพียงประเด็น การลดทอนคุณค่าของกลุ่มความแตกต่างทางเพศเท่านั้น และยังคงเหลือประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาหรือนำมาสร้างสรรค์การแสดงในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มความแตกต่างทางเพศ เช่น ประเด็น การเรียกร้องสิทธิสมรสเท่าเทียม การเปลี่ยนค่านำหน้า การส่งเสริมประชาธิปไตย เป็นต้น เพื่อเป็นอีกแนวทางในการส่งเสริมคุณค่าและการยอมรับทางสังคมให้กับกลุ่ม ความแตกต่างทางเพศและความเข้าใจในเพศสภาวะ

9. กิตติกรรมประกาศ

ผู้สร้างสรรค์ขอขอบคุณองค์กรเครือข่ายความแตกต่างทางเพศอีสาน (Isaan Gender Diversity Network) ที่สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานสร้างสรรค์ ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกท่านที่ให้คำแนะนำในการสร้างสรรค์ผลงาน ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ให้ข้อมูล ผู้สนับสนุนงบประมาณ ผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดการดำเนินงาน ผู้ร่วมกระบวนการและนักแสดงทุกท่านที่ร่วมดำเนินการสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง เดอะ รัตแกรนด์ คาบาเรต์

10. เอกสารอ้างอิง

กิริตวิวรรณ กัลยาณมิตร, จักรวาล สุขไมตรี และสีบสวัสดิ์ วุฒิวรดิษฐ์. (2565). กลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศกับความไม่เท่าเทียมในหน่วยงานภาครัฐ. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(3), 351-360.

ณรงค์ อนุรักษ, สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, และ สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2564). ภาพลักษณ์สตรีข้ามเพศในประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(7), 255-269.

ณวดี เศรษฐเมธีกุล. (2558). การบริหารจัดการละครเวทีอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านอีเว้นท์เมเนจเม้นท์. *ศิลปกรรมสาร*, 10(1), 56-79.

ปริญศ กิตติธีระศักดิ์. (2560). ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการศึกษาถึงความแตกต่างทางเพศในคน กลุ่มน้อยทางเพศในประเทศไทย. *วารสารพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต*, 31(2), 1-15.

เพชร อาชาศรัย และปิยวัฒน์ ธรรมกุลางกูร. (2563). การศึกษาหน้าที่ของผู้ควบคุมการผลิต (production manager) ให้เหมาะสมกับรูปแบบการจัดแสดงละครเวทีในประเทศไทย. *ศิลปกรรมสาร*, 13(2), 23-52.

- พวงเพ็ญ นิกระโทก และเกษราวัลณ์ นิลวางกูร. (2556). การทารุณกรรมในวัยรุ่นนเกะเทย. *วารสารสมาคมพยาบาลฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 31(4), 61-69.
- มัทนี รัตนิน. (2559). *ศิลปะการแสดงละครคอน (Acting): หลักเบื้องต้นและการฝึกซ้อม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรธา มงคลสืบสกุล. (2565). การเข้าถึงบริการทางสาธารณสุขของไทย:ภาพสะท้อนและความเหลื่อมล้ำของกลุ่มเปราะบางทางสังคมThailand's Access to Healthcare Services: The reflection and inequality of Vulnerable Group. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์*, 6(1), 56-69.
- วิชัย สวัสดิ์จิ้น. (2560). การแสดงในโรงละครคาบaretของเมืองพัทยา Cabaret Show at Cabaret Theatre in Pattaya City. *วารสารดนตรีและการแสดง*, 3(2), 99-116.
- สรณ บุญใบชัยพฤกษ์. (ม.ป.ป). *สิทธิมนุษยชนกับความเท่าเทียมทางเพศ*. ใน สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (บ.ก.), *หลักสูตรหลักนิตិธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ 5.วิทยาลัยศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ*.
- เสกสรร สายสีสอด, ดศพร เกิดทิม, ปรัญชัย จำปาศักดิ์และคณะ. (2564). การศึกษาพฤติกรรม การดำรงชีวิต (Lifestyles) และความพึงพอใจ ในการดำรงชีวิต ของกลุ่มLGBTQ+ในจังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 3(1), 3-16.
- ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ, ชัญญูชิตา ทูมมานนท์, ชุติมณฑท์ คล้ายแก้ว และคณะ. (2565). วัยรุ่นที่มีความแตกต่างทางเพศ: การดูแลช่วยเหลืออย่างเข้าใจ Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Queer (LGBTQ) Adolescents: Understanding and Support. *วารสารเทคโนโลยีสุรนารี*, 16(2), 119–131.
- อำนาจ มงคลสืบสกุล. (2561). สิทธิมนุษยชนของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางเพศในบริบทสังคมไทย. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 1(1), 69-80.